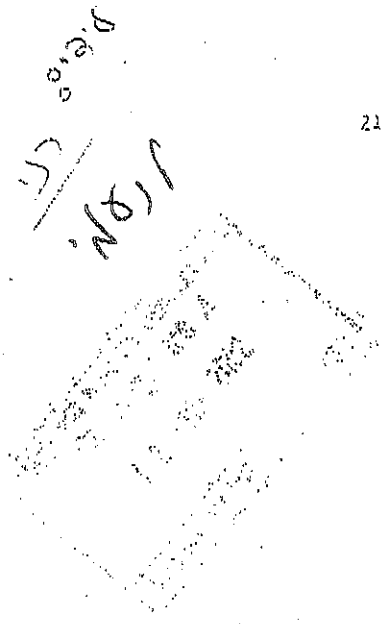
בבית המשפט המחוזי
בתל אביב

אי 2191/02

התובעת :

על ידי בא כוחה עו"ד זוהר אבגיל
מרחי מרדכי אפילבקין 22 , תל אביב
טלפון / פקס . 03 - 5870204

הנתבע :

- מינהל של הקשכות לסיוע משפטי -
על ידי בא כוחו עו"ד לאוניד רובינוב
מרחי שנקר אריה 53 , הרצליה
טלפון . 5038205 03 , פקס . 03 - 5038390

כתב התשובה מטעם התובעת נגד כתב ההגנה מטעם הנתבע

1. כל האמור בכתב ההגנה זה נשען המוצהר ו/או לחילופין , והכל לפי תוכנו הדברים והדברים .

כל טיעה ו/או עובדה אשר הנתבע אינו מודה בה בכתב ההגנה זה , מוכחשות בזה .

2. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב ההגנה .

א) התובעת עצמה עבדה על הוראות הדין . היא הגיעה ארצה באופן לא חוקי תוך שימוש במסמכים מזויפים , והיא התעסקה בזונות בישראל תוך שימוש במסמכים מזויפים

התובעת יזעה כי נכנסה למדינת ישראל בניגוד חוק , באשר היא השתמשה במסמכים מזויפים בעת כניסתה לארץ וגם בזמן שהיא התעסקה בזנות .

ב) מבלי , לא הוגש נגד התובעת כתב אישום , למרות שבסעיף 5 לכתב האישום , שהוגש נגד הנתבע , נטען כי התובעת בהיותה באוקראינה קיבלה דרכון מזויף , והשלימה מהשתמש בדרכון ולעבור את הגבול ולהשתמש בדרכון המזויף בארץ .

לאור זאת , נראה מנוחכת טענה כי התובעת רשבה לתמיכותה כי נושעת לישראל עם הנסמכים הנגזיפים כדי לעבוד בתור פולצרית . כאשר גם היא ללא מגיעה שפת כלשהי פרט לרוסית ואוקראינית .

התובעת יזעה כי תגור בארץ עם משמכים מזויפים . היא הסכימה לכך לפני הגעת ארצה ולא כל כפייה . היא גם הסכימה לשלם מתוך רווחים עתידיים שלה עבור כתן שירותים לא חוקיים מטעם הנתבעים .

3. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה , בכל הנוגע לטענה כי הנתבע כביכול הכריח את התובעת לעסוק בזנות . והנובעת עצמה הסכימה לשלם לנתבע מתוך הרווחה עבור שהדתיך כגון תורגך נדרש . השמרת מקום ושירות אחר .

לא קיימים עובדות ו/או זכר ו/או דמז בנוסגרות כתב האישום , שהוגש נגד הנתבע , כי התובעת התנגדה להפעת עיסוק בזנות , להפך היא נשתמע מתוך עובדות כתב האישום כי היא מתנה השכנותה לכך וגם יזעה כי תעסוק בזנות לפני שתגיע ארצה .

09/01 03 10/60 TUE 11:26 FAX 03[illegible]

4. מוכחש האמור בסעיפים 3 ו - 6 לכתב התביעה .

התובע והמאשימה הגיעו לעסקת טיעון , והודה הנתבע בעובדות כתב האישום .

לא נערך דיון לצורך גירור המשפט . הצדדים לא נחקרו . לא נקבעו ממצאים עובדתיים הנדרשים כדי לקבוע שהתובעת זכאית לפיצוי פיצוי .

5. בנוגע לסעיף 8 לכתב התביעה , ויאמר כי כבוד בית המשפט , שדן בתיק הפלילי של הנתבע , לא מצא לנכון לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי לטובת התובעת , ורק גזר על הנתבע עונש פלילי .

6. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה .

א) למותר לחזור ולהדגיש , התובעת בעצמה הסכימה להתעסק בזונות . היא לא הוזנחה להצעה לעסוק בזנות ולחלוקת רווחים . היא השתמשה במסמכים מזויפים כדי להגיע לא"י וגם בתקופת " עבודתה " .

ב) התובעת מרצונה מסרה את דרכונה לידי נתבע מס' 2 . הנתבע לא לקח דרכונה של התובעת , לא ביקש אותו ולא ראה אותו .

7. מוכחש האמור בסעיפים 10 ו- 11 לכתב התביעה .

8. מוכחש האמור בסעיף 13 לכתב התביעה , בכל הנוגע לטענה לכליה הוצע לתובעת לעבוד בתור מצרנית . הנתבע לא הבטיח לתובעת כי היא תעבוד בתור מלצרית . התובעת ידעה במדויק כי מגיעה ארצה לצורך עיסוק בזנות .

9. מוכחש האמור בסעיף 15 לכתב התביעה .

גם בתוך ניסוח של כתב האישום עולה כי התובעת ללא כל כפייה העבירה את דרכונה המקורי לידי נתבע מס' 2 , כאשר לנתבע לא ידוע דבר על כך .

10. מוכחש האמור בסעיפים 16,17,20,21 לכתב התביעה .

מעולם לא הוסבר לתובעת על ידי הנתבע כי " מטרתה לשנות הזדמנות לישראל הנה עיסוק בזנות " . לצני הגיעה ארצה ידעה התובעת שמעסוק הזנות ונתנה הסכמתה לכך . המפגש הראשון והיחיד בין התובעת לנתבע הוקיים בעניין הלוקת רווחים בין הצדדים .

11. מוכחש האמור בסעיף 22 לכתב התביעה

12. מוכחש האמור בסעיף 23 לכתב התביעה . התובעת לא רומתה על ידי הנתבע , היא קיבלה מידע נכון בכל הנוגע לעיסוקה בארץ ובכל פרט אחר .

13. מוכחש האמור בסעיף 24 לכתב התביעה .

א) התובעת במתכוון ענרח על החוק , קיבלה מסמכים מזויפים , והשתמשה בהם כדי לעבור את הגבול , היא השתמשה בהם בארץ , הכל כדי להתעסק בזנות ולקבל רווחים . התובעת קשרה קשר לביצוע פשע עם הנתבע לצורך עיסוק בזנות .

ב) התובעת לא התכוונה לצאת את הארץ ולעזוב את " המקצוע " , אחרת היתה פונה אל משטרת ישראל מיד . בנסיבות המקרה , התובעת נתפסה על ידי משטרת ישראל .

ג) הנתבע לא איים על התובעת ולא הכריח אותה לעסוק בזנות . במסגרת כתב האישום , לא נטענו נגד הנתבע עובדות כי איים או הכריח את התובעת .

14. מוכחש האמור בסעיף 25 לכתב התביעה.

לא ניתן לפסוק לטובת התובעת תשלום פיצוי כלשהו, לאור העובדה כי התובעת נקשרה קשר עם הנתבע לצורך ביצוע פשע, הנפקת ושינוש במסמכים מזויפים לצורך עיסוק בזנות. נסיבות האלה דומות לתביעה אזרחית של בית אחד נגד בית אחר לצורך חלוקת רכוש שנגנב על ידיהם ביחד.

15. מוכחש האמור מסעיף 26 ועד סעיף 29 לכתב התביעה, בהטעמים שפורטו לעיל.

16. מבלי לגרוע מכלליות הטענת הניל של הנתבע, מוכחש האמור מסעיף 30 ועד 33 לכתב התביעה.

א) התובעת עבדה בבית מרזונה, ללא כפייה כלשהי מטעם הנתבע. עובדות הכפייה לא הוכחה במסגרת כתב האישום.

התובעת עבדה 4 חודשים (מאמצע חודש 6/01 ועד תחילת חודש 10/01), ולא 5 חודשים כפי שנטען.

התובעת קיבלה כ- 2-3 לקוחות ביום בממוצע, לא יותר. התובעת לא עבדה 30 יום בחודש, אלא כ- 15 ימים בחודש לכל היותר. היא לא עבדה בסופי שבוע ובתקופת מרזור. לעיתים קרובות התובעת לא עבדה כי לא "התחשק" לה לעבוד. התובעת קיבלה כסך 15,000 ₪ עבור כל תקופת עבודתה, לכל היותר.

משמעות זה יש להוריד הוצאות תשלום דמי שכירות והוצאות אחרות, כאשר אז רווחים של התובעת מגעיות לכל היותר ל- 10,000 ₪ עבור כל התקופה.

ב) מכל כך, הנתבע לא היה יכול לקבל מהתובעת סכום כלשהו, כי ביום 25.06.01 נעצר על ידי משטרת ישראל עבור עבירה אחרת, כאשר התובעת הגיעה ארצה ביום 6.06.01.

17. כבוד בית המשפט מתבקש לדחות את התביעה נגד הנתבע ולחייב את התובעת בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין.

בא כוחו של הנתבע

06/10/03 MON 11:17 FAX 0600072050